

چند نگاه به فرهنگ تعجیل و شتاب زدگی در ایرانی ها

عجله نکنند

جلوتر خبری نیست

یادداشت

عجله از درون ناپایداری
شرايط بيرون می آید

امیر حسین جلالی
روایتگر

روح پدیده‌ها در زمان طولانی در جامعه به‌طور به‌هنگام، و پس از آن به فرهنگ تبدیل می‌شود. یکی از این موارد در جامعه ما، وجود نوعی عجله در میان مردم است. اگر بخواهیم فرهنگ عجله را در جامعه ایرانی به‌صورت رانکالانه نگاه کنیم، می‌توان این طور گفت که نوعی تمایل در جامعه برای روزه‌بندی نتیجه رسیدن وجود دارد که اگر این مسأله را به‌عنوان یک نشانه مدنظر قرار دهیم، درمی‌یابیم هنر نشانه در واقع، نیازی را برآورده می‌کند که این نیاز می‌تواند سازنده یا آسیب‌زننده باشد. نمی‌توان گفت همه نیازها سازنده و مثبت هستند، با این حال معمولاً وجود یک نشانه، گویای این است که نیازی وجود داشته است. اگر بخواهیم مختصاً ویژگی‌های جامعه ایرانی که از ضروریات و ایرادکننده پیش‌تر است در فرهنگ است. مورد بررسی قرار دهیم، به چند عامل می‌توان اشاره کرد: مسأله‌های می‌توانیم منتظر بمانیم و انتظار کشیم و راندها و سلسله‌مراتبی را بپذیریم، که احساس کنیم اساساً روندی وجود دارد به‌عنوان نمونه در جامعه‌ای این گونه‌جانی‌تند که اشخاص بعد از گذراندن دوره‌هایی و طی یک سری مراتب و براساس شایستگی‌هایی، مرحله‌به‌مرحله می‌توانند مقام‌های بالاتری را بدست آورند. برای مثال این که بتوانند رتبه‌های کسب کنند یا از امکاناتی برخوردار شوند. به‌طور طبیعی اگر چنین فرهنگی در جامعه وجود داشته باشد، آن‌ها خواهندخواه مجبورند از این روال تبعیت کنند. زسر احمه قبسول دارند موفقیت‌ها براساس شایستگی و تلاش افراد صورت می‌گیرد و این یک قانون پذیرفته‌شده برای همه است.

اساساً در موفقیت‌هایی دیده می‌شود، شایسته‌سالاری وجود ندارد و برخی افراد می‌توانند یک‌کسبه و مستعدانه را بر روند این روند به‌طور معمول با استفاده از روابط یا رانت‌های ویژه، با نفوذ شخصی و نفوذ اجتماعی صورت می‌گیرد و شخص بدون بدست آوردن شایستگی، ترفیالی را می‌تواند به‌دست آورد. این است که هم می‌شود این کار را صورت داد و هم این که انتظار کشید و تلاش کردن امری بی‌نتیجه و بی‌بهره است. پس فقدان شایسته‌سالاری و فقدان رویه‌هایی که افراد براساس تلاش خود به نتیجه می‌رسند باعث می‌شود که این عجله در جامعه تعمیق داده شود و هم‌فکر کنند که باید عجله کنند و زودتر با استفاده از روش‌های فاسد، پاروهای نامناسب‌تر شد و ترفی کنند.

ادامه در صفحه ۱۰

در «طرح نو» امروز مطالبی می‌خوانید از: محمد حاجی احمدی، هادی معتمد، لاله اسکندری، بخشعلی قنبری و... و گزارشی در مقایسه نظام آموزشی ایران و کشور های توسعه یافته به همراه یادداشت‌هایی از سید کاظم اگویی و محمدرضا نیک‌نژاد